

# CARMEN ΠΑΝΗΓΥΡΙΚΟΝ ΕΓΚΩΜΙΟ- ΚΟΝ,

In Adventum Illustrissimi Christianissimi Regis Legati extraordinarij Britanniam ingressi.

Authore Gulielmo Gohæo.

Tho: Hoarno.

Sept. 10. 1700.

Τὴν σῶν τύφενα τέρπε δυσηλεγέων δὲ πολιτῶν  
Αλλος τίς σε κακῶς ἀλλος ἀμενος ἄρει.



LONDINI,  
Impensis Gul. Jones. M D C X X I.



ILLVSTRISSIMO  
CLARISSIMO QVE  
DOMINO, DOMINO HONO-  
RIO DALBERT, DOMINO DE  
CADENET, MARCHIONI DE PIC-  
QVINI, COMITI DE CHAVLMON, BA-  
RONI DE RENNEVAL LA BROYE:

EQVITI AVRATO VTRIVSQVE  
ORDINIS CHRISTIANISSIMI GAL-  
LIARVM REGIS, SVÆ MAIESTA-  
TIS PRÆFECTO GENERALI IN  
PICARDIA, GUBERNATORI ET VR-  
BIS ET CASTELLI D'AMBOYSE,  
GALLIÆ MARESCHALO, ET LE-  
GATO EXTRAORDINARIO  
APVD MAGNUM BRI-  
TANNIÆ RE.  
GEM.



238677

**N**on sum nescius ( illustris-  
sime Legate ) *Alexan-  
drum magnum* vetuisse edi-  
cto ne quis se præter *A-  
pellem* pingeret. Nec ali-  
us præter *Lysippum* sta-  
tuas conflaret suas. Nec minus religiose  
*Augustus Cæsar* Admonebat prætores ne pa-  
terentur in Commissionibus nomen suum  
absollefieri. Iniquum enim est virorum Il-  
lustrium imagines artificibus ineptis fædari  
aut nomen eorum in circulis & vbique pro-  
fanè usurpari.

Non ego picturam tuam externam ex æ-  
re aut marmore cælare ut *Lysippus*, aut in pi-  
ctis tabulis formare ut *Apelles* decreui, sed  
internā multorum persuasū deuictus (quam-  
uis tali materia indignus) viuis coloribus de-

A 3 lineare

lineare in animum induxi meum. Multæ enim me moverunt causæ primum quia in hoc genere studij maior ætatis nostræ pars in Galliæ vestræ academijs enutrita fuit.

Ταῦτα ἔχω οὐαὶ ἐμάθοι καὶ εφροντισά καὶ μετα τύτων  
εσθλὸν ἐπαθοῦ: τὰ δὲ λοιπά καὶ ἄλλα πάντα λέλειπτα.

Secundò amore quodam patriæ ita detinebar ut amoris mei ferventes flamas abscondere non potui.

Nescio qua natale Solū dulcedine cunctos  
Dicit, & immemores non sinit esse suæ.

Antiquitûs navigatu difficile credebatur  
mare siculum tum ob ventorum flatus tum  
ob Scyllam monstrum illud marinum, ( si  
poetis sit credendum ) vel ut re vera est saxū  
navigatu terribile vnde in proverbium exiit.

Μαλέαν δέ τοι μῆνας ἐπιλάθε γούραδες  
flectens Maleam oblivisci debet & domus  
et patriæ. Non est minus periculosus oceanius  
quam siculum fretum.

Imo nescio an sæpius mare nostrum  
contorqueat. Hoc tamen sanctè iuro me pa-  
triæ nunquam oblitum & nomen tuum in  
memoria

memoria retinuisse, tibi enim & splendori  
tuo me voui atque consecravi. Quis enim  
virtutes tuas dignitates & titulos, non admi-  
ratur, colat, amat?

Denique me mouit vt celsitudinj vestræ  
regis nostrj personam repræsentantj congra-  
tuler. Internus affectus externos plausus  
requirit porro in hac patria in more consti-  
tutum est vt prima die Iānuarij strenulas  
quasdam suis offerant. Scribo tibi primum  
in carmine heroico heroicum carmen hero-  
icum decet virum. Deinde exorationes  
quasdam congratulatorias repræsēto vt Deus  
op: max: te diu in columem et lætū conseruet.  
accipe eadem voluntate qua dantur. valc.

Amplitudinis tuæ obseruantissimus

*Willem Gobanus.*



3886TT  
**S**i pateris Legate potens spatioſa tuorum  
Aequora, in exſperta laudum tentare carina,  
Musa ſuperbit ovans gaudetque in ſana ſubire.  
Tantarum rerum moles. Heu neſcia noſtro  
Qui ſit in ore ſonus, quale in nitimur arte,  
Nec mage diſfumum circumſpicit vndique pontū,  
Quo me cunque ferō. Sed tu laus maxima noſtri  
Temporis, & proles non inſicienda Tonanti  
Reſpice reſ noſtras propius, flatuque ſereno  
Currere pacatum ſine carbafa noſtra per altum.

B

En

En video iam iam claros surgentis Eoo,  
Luciferi radios paulatim albescere, & Euros  
Ad nutum puitare tuum, pulsaque repente  
Tempestate diem clarescere, & aurea celo  
Astra micare polo atque fauentia sydera nasci  
Ergo canat fidibus te nostra Thalia remissis,  
Quem modo dignatur Gallorum regna gubernans  
Magna monarcha, tuæ virtutis pondere nitens  
(Non metuit virtus magnos invicta labores)  
Inuicti Anglorum regis demittere ad oras.

Cui

*Cui modo diuitiae, cui sit modo gloria Martis,  
Gloria perpetuis semper decoranda trophyis.  
Nam tua vita modos sic est miranda per omnes  
Nullus & ignoret, nam lux altissima famæ  
Occultum nihil esse sinit, te transque remotas  
Æquoris ambages, Atlantheosque recessus  
Euehit & toti tua facta renuntiat orbi:  
Nomen & acta simul resonat Gangetica tellus  
Et Tartessiaci flauentia littora ponti,  
Nam tua si tantum spectetur prima iuuentus.*

B 2

Ob=

Obscurare sat est, & nostra & secula prisca  
Pollebas etenim studio, multoque vigebas  
Eloquio, vitijs non indulgere solebas,  
Nec lasciuia tibi mores laxauerat aetas.  
Sed sortitus eras animum curamque senilem,  
Siue cruenta feri meditaris prælia Martis,  
Siue salutiferæ respectas munera pacis.  
Hoc pauci tenuere viri, primordia vestra  
Sunt aliis fines. Titubans quid cætera tangam?  
Cætera quid tangam numeris tangenda sonoris?

Laus

3286 TT  
Laus tua magna viget, tua vis, tua deniq; virtus,  
Omni parte nitet. Diuersa volumina magna,  
Laude vebunt Decios fortes, pulchrosq; camillos  
Et qui Marte graui Pænum domuere ferocem  
Scipiades: perhibet sed pagina nulla fuisse,  
Nec posset talem qui sic claresceret æui  
Prima parte sui: nec visa est vlla senecta,  
Quæ te primævis virtutibus æquet in annis  
Conticeant igitur, longè hic fæcundior extat  
Materies, possunt plures hic carpere flores.

B 3

Vel

Vel si facta quibus præsenti ætate relices  
Prospicienda forent, nil non mirabile dictu est  
Hoc tua sola probat pietas in Gallica sceptræ  
Testaturque fides. Té tota mente remissum  
Aut penitus vacuum curis quis cernere possit?  
Nec te vestra mouent sed publica cōmoda cur nō?  
Præponenda tuis semper communia mandas.  
Pro patria et sceptris nullum tentare recusas  
Discrimen, Lybiæ credo squalentis arenas  
Auderes superare graues, seu remige pontum

Sollicitare

328611  
- Johann. u.  
Sollicitare iuuat, subito quascunque per oras  
Ibitur, et nulla sub tempestate timendo  
Solstitio Meroe. bruma tentabitur Ister  
Hinc populi plausu misti reuerendus amore  
Cingeris et procerum studiis cōmunibus vnus.  
Fælix illa domus, multoque beatior ille  
Qui sibi per proprias tot vectigalia curas  
Quæsiuit nullique leui cum fraude nocebat  
Adde quod obscuris gazam non addis in antris  
Nec tenebris concludis opes, sed largior imbre

Assuecis

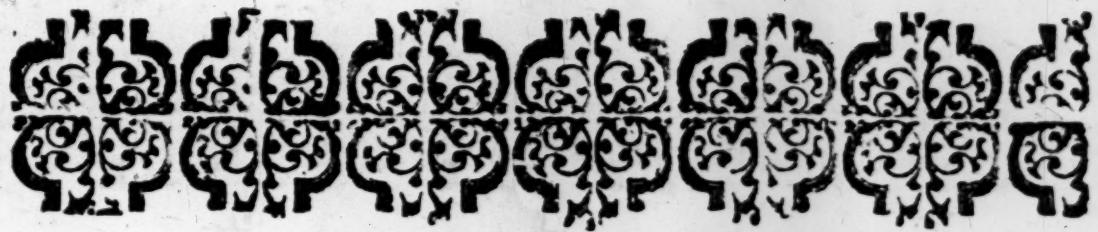
Assuecis multas hominum ditare cateruas  
Præterea te (nota loquor) prudentia magna  
Ornat et vtilibus rectum præmittere suadet  
Et dilapsa polo vestit sapientia, ne quid  
In consultus agas, solidam constancia mentem  
Instruit, infirmum ne quid vel futile quidquam  
Amplectare. Piam qua tu diis proximus, atque  
Semideos inter reputaris viuida virtus  
Sæuitia pulsa reddit clementia mentem.  
Plura quid enarrem? fælix Britannia felix

Quæ

Quæ pia liliferi conseruat fædera regis  
Qui pace et bello semper discrimine floret  
Cuius terra parit præstantes optima fructus  
Gallia tu fælix tu fælicissima terra  
Quæ quoque Brittanni fælici fædere gaudes  
Pacifici regis crepitanti Marte potentis.  
Maëste igitur virtute comes nunc utere sorte  
Et bene quæsitum bene serua culmen honorum  
Atq; etiam ulterius spes est pretendere famam  
Si modo prælongi cursum dabit Atropos æui  
(Detq; precor) quæcunque tamē fortuna paratur  
Insere te cælo et diuum de more vocari  
Incipe, et insanas hominum contemnere curas

C



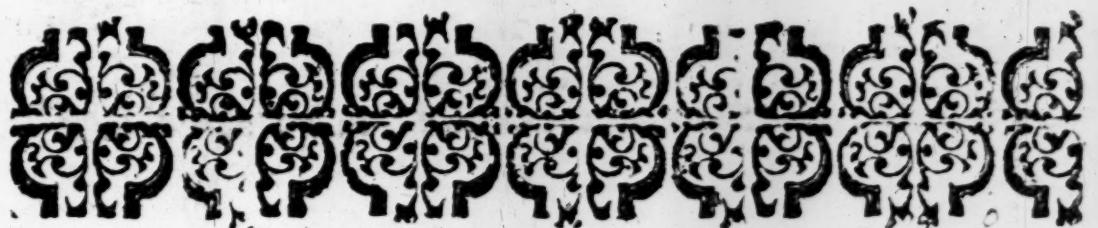


## XENIOLVM

Carmine Elegiaco.

**H**actenus armatas hyemes Schyticasq; procel.  
Expulit Arctoo mitior aura polo: (las  
Æolus Æoliis clausit sub rupibus austros,  
placatoque dedit vela secunda freto.  
Hac tua vota tenus superi impleuere penates  
Cælica cælestes vrna pluebat aquas  
Nec tua latrantes trepidauit prora charibdes  
Prora Caledonio non ruitura vado  
Non Aquiloniaco tua carbasa mota tumultu  
Torserat in geticæ Scirtidos vnda caput

C 2



Fausta tibi fortuna fauet tibi debita factis  
Dona dat optatis fors agitata rotis.  
Tutum fata tenent: quid enim? quæ munera tāto  
Præmia tam digno quæ duce digna forent?  
Qui licet egregio nomen de stemmate ducis  
Hoc animi superas nobilitate genus  
Et patrios nūpices propriis virtutibus augens  
Qui te nobilitant nobilitabis aūos  
Hæccine sola tenes? imo his meliora sequutus  
Bellerophronteo tu bibis ore lacu

Internis

*Internis externa foues: qui que omnia lustras.*

*Martia palladia dirigis arma toga  
Quæ tantis æquanda canam quæq; omnibus vna?*

*Cum superant Musam singula Dona meam.  
Inflatis igitur clangat taratantara buccis*

*Triton, præsentis splendida facta canat  
Nam dedit indomitus decus immortale gradius  
Et dederat clipeum flava Minerua tibi  
Phæbus, odoriferis et daphne cincta corollis  
Imponunt capiti laurea serta tuo*

C 3

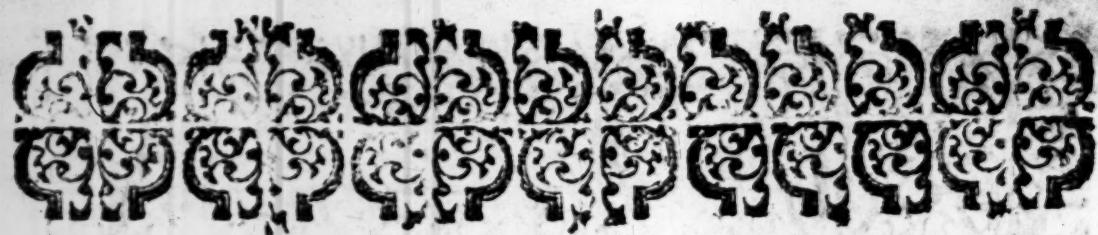
*Quid*

Quid ni: si præclarus honos, si copia rerum  
Fælicem si quem gloria magna facit,  
Si quem nobilitant māuortis splendida facta  
Si doctrina viros magna beare solet  
Si melos et teneræ præstans facundia linguae  
Magnaque si grauitas quem decorare solet  
Solus eris fælix, sola est tua fama, tenebit  
Te solum gremio calliopæa suo  
Marte potens satrapa, fama super ætera note  
Quære nouum vatem. Laudibus impar ego.

Sint

Sint ventura tibi mage consona tempora votis,  
Tuta serenato stet tua cymba mari.  
Te tua fausta vekat melioribus orbita plaustris  
Det faustè geminas Ianus vterque fores.  
Gratior aura volet faustum rota torqueat annū,  
Et tua fælici fors agitetur equo.  
Si sit & indoctis fors exoranda camænis,  
Aut flectant modicæ numina celsa preces.  
Aut tua sit nostris æquanda potentia votis  
Sentirent animum tunc tua vota meum.

Te



Te duce sum saluus nostræ tu maxima nauis  
Suppara non ullis dilaceranda nothis  
Sed cum sola meam denudant carmina mentem,  
Fronte serenata fac mea verba legas.  
Dat quod habet mea Musa, Deus maiora petitis,  
Det tibi qui crebris motibus astra regit.

FINIS



